

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 109 (1745).

ЧЕТВЕР, 13 вересня 1973 року

Шлях 2 коп.

В обкомі ЛКСМУ

В ДОМНИ — МЕТАЛОБРУХТ!

Перед металургійною промисловістю країни в третьому, вирішальному році дев'ятої п'ятирічки стоїть важливе завдання — виготовити якомога більше надпланової сталі, чавуну, прокату.

У значній мірі забезпеченню підприємства металоломом, переробленню планів можуть сприяти комсомольці та піонери.

Бюро обкому комсомолу, обласний відділ народної освіти та обласне управління «Вторчормет» прийняли спільну постанову про проведення з 8 вересня по 7 листопада

ОБЛАСНОГО УДАРНОГО КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО ДВОМІСЯЧНИКА ПО ЗБОРУ ЛОМУ ЧОРНИХ МЕТАЛІВ. ДВОМІСЯЧНИК ПРИ-

СВЯЧЕНО 55-РІЧЧЮ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ.

Міськомком, райком комсомолу, міські та районні відділи народної освіти, комітети первинних комсомольських організацій колгоспів, радгоспів, навчальних закладів зобов'язано провести належну організаторську роботу по залученню комсомольців та молоді до активної участі у зборі металів.

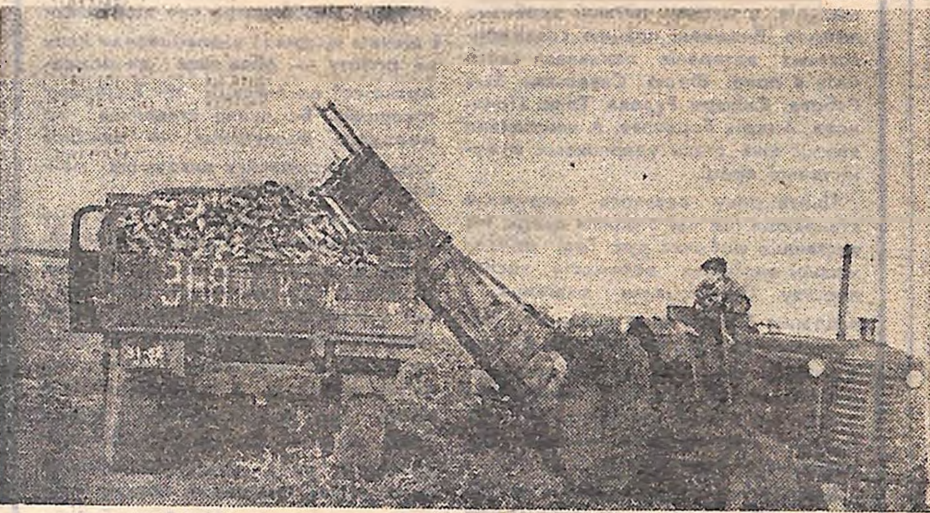
Металолом, зібраний в період двомісячника, буде відправлено на металургійний завод.

Комсомольські та піонерські організації області, які доб'ються найкращих результатів, будуть нагороджені почесними грамотами обкому ЛКСМУ та грошовими преміями облуправління «Вторчормет».

На бурякових жнивках зайнято немало молодих комбайнерів, трактористів, шоферів. Вони із задоволенням зустріли листа механізаторів — буряководів Вінницької області до всіх буряководів країни «Дамо країні більше цукру» і нині успішно трудяться на бурякових лавах.

На фото: поле ордена Леніна колгоспу імені Карла Маркса Маловісківського району. Іде навантаження цукрових буряків для транспортування їх на бурякоприймальний пункт.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Комсомолки — пташниця Галина Філоненко та ветфельдшер Марія Таран працюють на Калинівській птахофабриці колгоспу «Україна» Знам'янського району. Свої обов'язки виконують сумлінно, а у вільний від роботи час беруть участь у гуртку художньої самодіяльності.

На фото: Г. ФІЛОНЕНКО та М. ТАРАН.

Фото Б. ВІТОХІНА.

За вісім місяців на кожну корову надали кілограмів молока:

ОЛЬГА КОЗАЧЕНКО — Несватківський відділок радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району — 3360;

СВІТЛАНА ПАВЕЛКО — колгосп імені Жданова Новоукраїнського району — 3342.

СВІТЛАНА ГРИЦЕВЕЦЬ — радгосп «Ремонтруктор» Доліньського району — 3062.

ВАЛЕНТИНА СЛАВЕТІНСЬКА — колгосп «Дружба» Новоукраїнського району — 3040.

ВАЛЕНТИНА ПАРХОНЬКО — колгосп імені Ульянова Голованівського району — 3018.

НАДІЯ ГОВОРУН — колгосп імені Ульянова Голованівського району — 2975.

ІРИНА ВІТЯК — колгосп імені Леніна Доліньського району — 2948.

ВАЛЕНТИНА ЧОРНА — колгосп «Червоний партизан» Олександрівського району — 2897.

МАРІЯ АНІЩЕНКО — колгосп імені Ульянова Кіровоградського району — 2861.

НАДІЯ ТЕТЕРІНА — колгосп «Перше травня» Маловісківського району — 2833.

УДАРНИЙ МІСЯЦЬ

Минулого року від кожної із 16 закріплених корів Ольга Козаченко надала по 3600 кілограмів молока, у нинішньому ж зобов'язалася отримати по 4 тисячі. З перших днів року вона взяла високий темп і впевнено йде до наміченої цілі. А коли «Молодий комунар» оголосив конкурс серед молодих доярок і було підбито підсумки за лютий, Ольга Козаченко очолила змагання. Проте приз у першому кварталі виборола землячка Ольги Валентина Чорна з колгоспу «Червоний партизан», а у другому — Світлана Павелко з колгоспу імені Жданова Новоукраїнського району. І ось серпень. Правдолюбів подолали тритисячний рубіж. І першою це зробила Ольга Козачен-

ко. За вісім місяців від кожної корови вона надала по 3360 кілограмів молока. Понад три тисячі кілограмів вже на рахунок Світлани Павелко, Світлани Грицевець, Валентини Пархонько та Валентини Славетинської. Що ж, хороший ударний заспів. Дівчата розуміють, що за порада третього, вирішального — в трудовому успіху кожного трудівника, що передній край всенародної боротьби за дострокове виконання завдань проходить через кожне робоче місце. І соціалістичне змагання є тією рушійною силою, яка спрямовує зусилля комсомольців і молоді на виконання зобов'язань. Нині вже п'ятеро учасників конкурсу подолали тритисячний рубіж. За-

Першому секретареві
Центрального Комітету
Болгарської комуністичної партії

Голові Державної ради
Народної Республіки Болгарії
товаришеві Тодору ЖИВКОВУ

Голові Ради Міністрів
Народної Республіки Болгарії
товаришеві Станко ТОДОРОВУ

м. СОФІЯ.

Дорогий товаришу Живкову!

Дорогий товаришу Тодорові!

З глибоким хвилюванням сприйняв я повідомлення про присвоєння мені найвищої відзнаки соціалістичної Болгарської держави — звання Героя Народної Республіки Болгарії, а також винятково тепле братерське привітання, надіслане мені з цієї нагоди Центральним Комітетом Болгарської комуністичної партії, Державною радою і Радою Міністрів НРБ. Прощу вас, дорогі товариші і брати, прийняти мою щире подяку за почесну нагороду. Я бачу в ній високу оцінку і підтримку курсу Комуністичної партії Радянського Союзу на побудову комунізму високу оцінку і підтримку миролюбної соціалістичної зовнішньої політики, яку наша партія і Радянська держава послідовно проводять, виконуючи заповіді великого Леніна, втілюючи в життя Програму миру, схвалену XXIV з'їздом КПРС. Я бачу в цій почесній нагороді ще одну ланку, яка скріплює непорушну радянсько-болгарську дружбу, таку близьку серцю кожної радянської людини, дружбу, яка перейшла до нас у спадщину від наших батьків, дідів і прадідів і яка розквітла з новою небаченою силою під сонцем соціалізму.

Від імені Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів СРСР запевняю вас, товариші, що партія Леніна і перша країна перемігшого соціалізму, пліч-о-пліч із своїми соціалістичними братами і союзниками, спираючись на солідарність і підтримку прогресивних і миролюбних сил усього світу, з усією енергією, послідовно і неухильно продовжуватимуть боротьбу за справу соціалізму і комунізму, за свободу, незалежність і прогрес усіх народів, за торжество миру, розуму і справедливості в міжнародних відносинах. Із свого боку хочу сказати вам, дорогі друзі й соратники, що віддам усі свої сили боротьбі за торжество цієї великої справи.

Хай з кожним днем поглиблюється і все більше розквітає непорушна дружба народів Радянського Союзу і Народної Республіки Болгарії!

Хай завжди буде міцний як сталь і животворний як сонячне світло бойовий союз радянських і болгарських комуністів!

Від душі бажаю братньому болгарському народові нових великих успіхів у соціалістичному будівництві під проводом славної партії Георгія Димитрова.

Гаряче обіймаю вас, дорогі товариші.
З комуністичним привітом

Л. БРЕЖНЕВ.

11 вересня 1973 року.

Заняття у школах депутатів

Відбулися перші заняття в школах депутатів, створених при сільських Радах. Новообрані посланці народу вже вивчили Статус депутата, прослухали лекції і бесіди про свої права та обов'язки, основні форми участі в діяльності Рад. Програма такої школи, що діє при Озерській сільраді Світловодського району, передбачає, на-

приклад, вивчення основ радянського будівництва, державного права, адміністративного, цивільного і колгоспного законодавства.

Цілеспрямоване навчання народних обранців допомагає активізувати діяльність кожного з них. Озерська сільрада за підсумками роботи — краща в районі.

НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «МК» ПЕРШІЙ ТРИТІСЯЧНИЦІ КІРОВОГРАДЩИНИ

тра їх буде більше. Післязавтра — ще більше. А всього близько півтори тисячі молодих доярок включилися в конкурс. Вже у вересні подолати завітний рубіж мають всі підстави Галина Болтан із Новоукраїнського району, Любов Залесенко із Новомиргородського, Валентина Єпішева, Валентина Махно, Ніна Гадюкова Євгенія Колодєєва із Маловісківського, Марія Дзіна із Добровеличківського, Ганна Цигун із Голованівського, бо вже нині на рахунок кожної є понад 2800 кілограмів молока на кожну корову.

Окремо хотілося б сказати про успіхи членів комсомольсько-молодіжної МТФ колгоспу «Перше травня» Маловісківського району. Всі члени колективу, близько двадцяти доярок, включилися в боротьбу за приз «Першої тритисячниці Кіровоградщини». Всі дівчата, і не без підстав, мріють стати тритисячницями. За вісім місяців по фермі на кожну корову отримано 2522 кілограми молока. Комсомольсько-молодіжний колектив очолює соціалістичне змагання в районі. І це не випадково, адже тваринники Маловісківського району стали переможцями Всесоюзного соціалістичного змагання за збільшення виробництва і заготівель продуктів тваринництва.

РОЗПОЧАВСЯ СЕЗОН ЦУКРОВАРІННЯ

У РЕСПУБЛІЦІ розпочався новий сезон виробництва цукру. Перші сотні тонн солодкої продукції дали цукрові заводи Вінницької, Київської, Черкаської, Хмельницької областей.

Добре підготувалися до виробничого сезону і розпочали його достроково колективи Красноліківського, Моївського, Лучанського, Ольховецького, Маковсько-

го та інших заводів. Відповідно до затверджених ЦК КП України і Радою Міністрів УРСР строків пуску цукрових заводів республіки всі 187 підприємств до 15 вересня розпочнуть переробку буряків нового врожаю.

На підприємствах цукрової промисловості УРСР виконано великий обсяг робіт по дальшому підвищенню технічного рівня

виробництва. Встановлено багато нового досконалого устаткування. Потужності по переробці цукрових буряків у 1973 році зростуть майже на 15 тисяч тонн на добу і становитимуть 375 тисяч тонн.

У відповідь на заклик механізаторів-буряководів, працівників цукрової промисловості і автотранспортних підприємств Вінницької області, цукровики України розгортають змагання за те, щоб зразково провести переробку цукрових буряків нового врожаю і виробити з них якнайбільше цінного продукту харчування.

(РАТАУ).

Медалі і премії— за науковий пошук

З метою дальшого піднесення активності студентів вищих учбових закладів і молодих учених у проведенні наукових досліджень Рада Міністрів Української РСР прийняла постанову про заснування медалей з грошовими преміями в розмірі 150 карбованців кожна за виконані кращі наукові роботи в галузі природничих, технічних і гуманітарних наук.

Щороку президія Академії наук УРСР присуджує три медалі з преміями студентам вищих учбових закладів і три медалі з преміями — молодим ученим.

Президія Академії наук УРСР доручено розробити і затвердити положення про порядок присудження медалей, зразки і описи їх.

На картопляних полях

В основних зонах землеробства країни почалося копання картоплі, врожай якої колгоспи і радгоспи мають зібрати з 3,5 мільйона гектарів. За даними спеціалістів, середня вага бульби під кущем досягає 500—700 грамів, що набагато більше, ніж торік. На озброєнні господарств близько 50 тисяч картоплезбиральних комбайнів і понад 100 тисяч тракторних копалок.

(РАТАУ).

Комсомолка Лідія Дунаєвська — одна з передових виробничниць Знам'янського консервного заводу. Змінні завдання виконує на 150—160 проценти.

На фото: Л. ДУНАЄВСЬКА.

Фото Б. ВІТОХІНА.

Кожному молодому виробничнику—середню освіту У КЛАС І... ПОЗА КЛАСИ

Першого вересня сіли за парті і учні вечірніх шкіл. Ми, вчителі ШРМ № 8, роблячи перекличку, з особливою приємністю відзначали, що молоді водії Кіровоградського таксомоторного парку (автопідприємство № 10001) почали новий навчальний рік у повному зборі.

Це стало хорошою традицією і для самих учнів, і для керівників автогосподарства. Турбота про підвищення освіти тут вважається першочерговим обов'язком.

Коли б вчитель не завітав на підприємство, його уважно вислухають, відклавши всі термінові справи. Партійна, комсомольська, профспілкова організації дбають про створення необхідних умов для навчання. Директор господарства С. А. Фатов, інспектор відділу кадрів Д. І. Богущ, секретар парторганізації М. І. Комашко, голова місцевого К. С. Нікітін завжди раді допомогти школі.

В минулому і зараз тут часто практикують розширені засідання місцевого, на

яких обговорюються питання навчання працюючої молоді, наші сигнали про відвідування занять тими чи іншими робітниками. Тут же приймають конкретні рішення.

І не випадково багато з тих, хто одержав атестат про середню освіту, потім закінчили автомобільний технікум, далі підвищують свій фаховий і освітній рівень. У цьому навчальному році 25 працівників автопарку будуть навчатись у нашій школі — результат спільної роботи школи і автогосподарства.

Та, на жаль, не скрізь так. На сусідніх підприємствах справу залучення молоді до навчання пустили на самотплив. Таке становище на олійжиркомбінаті, в цегельному цеху № 2, спецавтогосподарстві комунгоспу, філіалі автооб'єднання № 10661, де ще значна кількість молоді не продовжує навчання.

З. АДАС,

вчитель вечірньої школи № 8.

м. Кіровоград.

Для членів виробничої бригади Пачівської середньої школи літо стало напруженою п'ятою чертою. Ім треба було засадити лан площею в 60 гектарів кукурудзою

Є всі підстави думати, що качанистої вони зберуть по 120 центнерів з гектара, а то й більше. Таке вони дали слово. Так воно й буде.

На фото: секретар партійної організації колгоспу Борис Петрович СИНЬОКІЙ розмовляє з членами бригади.

Фото В. КОВПАКА.

НА ГЕКТАРАХ УЧНІВСЬКОЇ ВИРОБНИЧОЇ

і 5 гектарну плантацію — картоплею.

Сходи видалися на славу. Кожний рядок пропологи, кукурудзу ще й прорвали. Тепер тільки чекати збирання урожаю. А поки до нього діло час, учні працювали на току в місцевому колгоспі імені Куйбішева. Очищали зерно, палити машини. Ольга Шаповал, Надія Чок, Валентина Паллюда щодня виходили на роботу.

Інші члени виробничої бригади, як і вся школярська сім'я, сіли за парті. Але робота в колгоспі не припинилась. Десь днів через п'ять — шість вони почнуть збирати свою кукурудзу, потім — картоплю.

ЗБОРИ відбувались у тимчасово пристосованому під кінозал приміщенні. А кроків за двісті відси височі новозбудований Палац культури на 500 місць, який ось-ось має розчинити двері перед відвідувачами. Обладнаний новітніми сценічними механізмами, він у недалекому майбутньому стане зручним місцем для виступів приїжджих артистів. І своїх аматорів. Звичайно, якщо такі будуть. Бо поки що художня самодіяльність на селі відсутня. Хоч можна сподіватись на її швидке відродження: правлінням колгоспу придбано інструменти для духового і струнного оркестрів, піаніно, підшукуються керівники гуртків. І молодь, із свого боку, настроєна оптимістично.

Турбує інше. Все менше молоді залишається працювати в колгоспі. І, напевне, одним створенням хороших умов для відпочинку (що саме собою дуже важливо) становище в Микільському різко не зміїти.

Звичайно, неправомірно вимагати, щоб усі випускники сільської школи обмежили вибір майбутньої діяльності лише рамками свого рідного колгоспу. Власне, в цьому немає якісної потреби. А от допомоги не прогледіти долю тим, хто справді має нахили і потяг до сільськогосподарських професій, — турбота сьогоднішніх виробничників, в першу чергу, молодих. І коли вчорашній випускник школи зливається у колгоспний колектив, він уже з самого початку має відчувати особисту причетність до справ і турбот господарства, усвідомити, що завітав сюди не гостем.

РБОТА по вихованню в молоді любові до землі складається з багатьох чинників. Одним з них є пропаганда сільськогосподарських професій, зустрічі з кращими виробничниками. Як видно із звітної доповіді секретаря комітету комсомолу колгоспу імені 40-річчя Жовтня Михайла Воробйова, із виступів комсомольців, у цьому питанні зроблено чимало. Виважені працею слова колгоспних ветеранів покликали свого часу в поле Федю Савельєва, Яшу Рябова, Єлізара Рудова, Толю Полякова, Андрія Горохова. А нещодавно хлопці вже стали ударниками комуністичної праці.

Цього року склалось напружене становище під час стрижки овець. Не вистачало робочих рук. Тоді комсомольці вирішили допомогти господарству. Організували змагання. І завдання було вчасно виконано. Таких прикладів можна навести багато. Хоч би й той, коли під час польових робіт секретар комітету комсомолу закрив на деякий час двері свого кабінету і сів за кермо трактора. Що поробиш — гаряча пора.

Безумовно, трудові успіхи молодих виробничників — це заслуга усіх комсомольців колгоспу, наслідок постійної уваги комітету комсомолу до питань виробництва. А відзначення і вшанування їх правлінням, партійною і комсомольською організаціями яскраво говорить за турботу про молоді кльборобську зміну.

І все ж зроблено не все. Кілька випускників місцевої школи послали колгосп на навчання. Як виявилось, у комсомольській організації про це й не знали. А, певно, коли б комсомольці тепло провели їх у дорогу та ще й дали твердий наказ вчитись так, щоб завтра працювати з повною

віддачею, вчорашні школярі відчували б, що на них тепер з нетерпінням чекають.

Від звітно-виборних комсомольських зборів в колгоспі імені 40-річчя Жовтня залишилось враження, що тут останнім часом дещо байдуже ставляться до такого питання, як чуйність, увага до молоді. Як з боку комсомольської організації, так і з боку правління колгоспу. Характерним прикладом може служити ситуація, що склалась на консервному заводі. Збудований колгоспом, він, з різних причин, поки що не може працювати на повну потужність. Комсомольсько-молодіжний колектив заводу часто залишається без роботи. У такі дні молодь «делегує» своїх представників до правління, звідти їх посилають до бригадира, поки «щось» не знайдеться. Виробнича діяльність тут набула стихійного характеру. А звідси — і низька

продуктивність, і незадовільний заріботок, і невдоволення.

Голова правління т. Лазаревич пояснює, що «недоволені ті, хто нічого робити не хоче». Думається, що це — несерйозно. Адже стан справ на заводі критикували і ті, кого, як авторитетних комсомольців, було обрано в члени комітету.

Швидше, що в даному випадку організаційні прорахунки просто перекладено на плечі молоді. Тієї, яка, до речі, нещодавно прийшла працювати в колгосп.

З другого боку, комсомольська організація не намагалась розібратись у становищі, яке склалось на консервному, вважаючи, напевне, це не своєю компетенцією. А заодно допустилась і іншої помилки: стала стороннім спостерігачем того, як у колектив консервного почали просочуватись настрої типу «ну, то й підемо з колгоспу...»

Труднощі грапляються нерідко. Пояснити їх тимчасовість, скерувати молоді на подолання перешкод, організувати виробництво так, щоб юнаки і дівчата щодня із задоволенням ішли на роботу — обов'язок як комсомольської організації, так і старших товаришів. Бс чуйне ставлення до молодого покоління — важлива складова комплексу виховання майбутнього хлібороба.

Іх сьогодні сорок сім. Рік тому комсомольців у колгоспі імені 40-річчя Жовтня було значно більше. Можливо, (припустимось такої думки), що розраховували люди, котрим байдужі справи колгоспу, його комсомольської організації. Проте на звітно-виборних я взагалі небагато почує про комсомольські справи. Щоб уяснити, чим жила організація протягом року, довелося детально переглянути протоколи зборів і засідань комітету за рік. А тим часом в організації назріли питання, які потребують негайного вирішення. Тож комітету комсомолу потрібно плідно попрацювати, щоб кожен комсомолец знайшов своє справжнє місце у виробництві і житті колгоспу, а у рідному селі, господарстві вбачав ту відправну точку, звідки для нього «починається Батьківщина».

Б. КУМАНСЬКИЙ,

спецкор «Молодого комунара».

Колгосп імені 40-річчя Жовтня
Світловодського району.

Звіти і вибори в комсомолі

КОЛИ «НЕРВУЄ» СТРІЛКА КОМПАСА

В'ЯЗНІ САЙГОНСЬКИХ КАТІВЕНЬ

Грубо порушуючи угоду по В'єтнаму, тайгонська адміністрація продовжує тримати в'язнів американської буржуазної преси, катівні, як паче в південно-в'єтнамських катівнях. Ось що, зокрема, пише про це щотижневик «Ньюсуїк», статтю з якого АПН передруковує в

ПОЛІЦІЯ з'явилася за два дні до припинення вогню. Ввірвавшись у будинок Ву Ханя, відомого південно-в'єтнамського письменника-новеліста, вона скоро знайшла те, що їй було потрібно, — ноті чотирьох антивоєнних пісень. Поліцейські тут же схопили автора пісень — 14-річну дочку Ханя. Дівчинку відвезли в сайгонську поліцейську дільницю, де з неї зірвали одяг і побили до крові. Хоча звинувачень їй так і не пред'явили, все ж дівчинку тримали у в'язниці протягом шести місяців. Коли вона намагалася нагадати тюремщикам, що паризька угода про припинення вогню вимагає звільнення всіх політичних в'язнів, один з поліцейських заявив: «Для нас нема припинення вогню так само, як для тебе не буде свободи».

Дівчинку все-таки випустили, але в більшості інших, хто не згоден з південно-в'єт-

намським режимом Тхіеу, слабкі перспективи одержати свободу.

«Ніхто не знає, скільки людей кинуто за ґрати просто за прояви незадоволення», — говорить офіційний представник однієї із західних країн у Сайгоні.

«Кожного, хто виступає проти нього, Тхіеу розглядає як комуніста. У в'язницях перебувають різні люди — монахи, попи, студенти, вчителі, політичні діячі, жінки і навіть діти», — запевняє член опозиції в південно-в'єтнамській Національній асамблеї Хо Нгок Іхуань.

Прикладом може послужити арешт одного із профспілкових лідерів трудящих Південного В'єтнаму — Фам Ван Хі. Він і п'ять інших профспілкових діячів були арештовані поліцією у квітні цього року в той час, коли вони заявили про свою підтримку ста робітників-залізничників, котрі на дні години припинили роботу. Всіх їх кинули до в'язниці. Нікому з них так і не було пред'явлено яких-небудь інших звинувачень. На початку липня Фам Ван Хі помер у тюрмі. Очевидці запевняють, що він помер під час катувань.

В'язні, яким пощастило вийти на свобо-

ду, — частина їх так і не знає, чому їх кинули до катівні, — описують життя за ґратами, як світ вічного страхіття і катувань. Одну дівчину, наприклад, підвісили до стелі за руки і сигаретами палили їй груди. 16-річного юнака періодично катували електричним струмом. «На мою долю випали такі ж муки, — сказав кореспонденту журналу «Ньюсуїк» колишній портовий робітник, 44-річний Ле Ван То, — що я підписав заяву про те, що працював проти сайгонського режиму. Коли б я не зробив цього, вони б вбили мене». Подібно до багатьох в'язнів «тигрових кліток» острова Коншон, що лежить за 55 миль від узбережжя Південного В'єтнаму, Ле Ван То тепер каліка і може пересуватися, лише втираючи руками в землю.

У той час як сайгонський уряд чіпляє більшості в'язнів ярлик «звичайний злочинець», а не політичний противник, деякі офіційні особи визнають, що політика, яку проводить Тхіеу, може перетворити в противників його режиму тисячі в'єтнамців. Постійним об'єктом репресій є південно-в'єтнамські студенти, більшість яких було арештовано в минулому році. Частина їх, котра вийшла на свободу, заявляє про свою рішучість виступати проти Тхіеу. «Першим кроком до міцного миру є уряд національного примирення», — заявив один з них кореспонденту журналу «Ньюсуїк». — Ми повинні рішучості боротися за досягнення цих цілей».

АПН.

КРИЗА МІСТ

У передмістях багатьох американських міст майже немає міського транспорту і, навіть, тротуарів. Справа у тому, що населені воїни, головним чином, заможними бізнесменами, які не лише не мають потреби у громадському транспорті, а навіть опираються його введенню, оскільки його відсутність мовби охороняє цей район від відвідування громадян бідніших.

Такі передмістя кіляють оточують майже всі американські міста. Соціальна перлисть американського населення вже привела до виникнення абсолютно чіткої структури будівельного великого міста: діловий центр, трущоби і заможні околиці.

Найтипівішим щодо цього можна вважати Нью-Йорк. Коли говорять про трущоби Нью-Йорка, то перш за все, називають Гарлем — негритянські квартали, які займають північну частину острова Манхеттен. У міському музеї збереглися пейзажі Гарлема минулого століття — зелена околиця з річкою Гадками, куди виїжджала на прогулянки міська знать. А тепер це район відчаю і злочинності. І довідники для туристів рекомендують уникати відвідування Гарлема.

Долі мешканців тут, як дні краплини води, схожі одна на одну. Норману Фонтенелу — 38 років. П'ятнадцять років тому він, як і багато інших негрів, приїхав з півдня до Нью-Йорку, у надії заробити шматок хліба. З того часу він перебивається випадковими заробітками. Діти зовсім охляли, надалі часто лігають спати на щасерце. Зима приносить додаткові страждання: немає одягу, половина вікон забита фанерою. На вулиці куди сміття, жодного нап'яку на зелені.

Безробіття у Гарлемі досягає 35-40 процентів. Особливо важко негритянській молоді. Вимушене неробство породжує відчай і злочинність, наркоманію та алкоголізм. Гарлем — це єдина трущоба Нью-Йорка. Крім нього, на міський центр наступають райони бідноти Південного Даунтауна, Брукліна та інші.

Те ж відбувається і в інших американських містах.

Злидні і залежність до чорної раси у США тісно пов'язані між собою. Расизм знаходить прояв у всьому: в освіті, наданні жител, прийомі на роботу та інших аспектах соціального життя. Більше 2,3 мільйона негритянських дітей живуть в умовах злидні. Смертність негритянських матерів при родах у чотири рази вища смертності білих. Дитяча смертність серед чорних вища у три рази. 35 процентів дорослого негритянського населення практично безграмотні. Подібні дані переконали б голубя про те, що криза американських міст, це, до того ж, і расова криза. Расизм породжує злидні, злидні створюють трущоби. Підраховано, що у міських трущах проживає більше 22 мільйонів американців, заробітки яких нижче офіційно встановленої межі злидні. Загострення класової нерівності, збільшення притоку бідноти у містах і від'їзд більш заможної частини населення у приміські райони ведуть до різкого погіршення міського комунального обслуговування. Пояснюється не тим, що за існуючою у США податковою системою, кошти на комунальне обслуговування відпускаються за рахунок місцевих податків, а не з федерального бюджету.

Глибока криза, яку переживають американські міста, відноситься у минуле приналежний рекламний образ міста Америки. Його символом стає не вишуканий сталевий скляний хмарочос, а шматок старої фанери у розбитому вікні.

О. ПИВОВАРОВ,
кор. ТАРС.

Нью-Йорк.

СВЯТО „ЮМАНІТЕ“

Багатокольоровим фейерверком завершилося традиційне свято газети «Юманіте», яке тривало два дні в паризькому пригороді Курнев. У ньому взяли участь сотні тисяч французьких трудящих, які приїхали сюди з різних кішів країни.

Це свято, відзначав сьогодні в газеті «Юманіте» і головний редактор Рене Андріе, стало подією великого політичного значення. Його успіх свідчить про зрослий авторитет Французької комуністичної партії серед трудящих країни. «Сотні тисяч чоловік, які прийшли на це свято, пише Рене Андріе, виявили тим самим довіру нашій партії, підтримку її політиці, спрямованій на реалізацію спільної урядової програми лівих сил».

Минуле свято, підкреслює Рене Андріе, стало також яскравою демонстрацією міжнародної солідарності. Ніколи ще в цьому святі не брало участі так багато представників братніх партій і братньої партійної преси.

За час свята до лав Французької комуністичної партії вступили 2850 чоловік, у рух комуністичної молоді — 7000 чоловік. Значно зросла передплата газети «Юманіте» і тижневика «Юманіте-дімаші».

◆ Софія: винятково важливий форум ◆ Південний В'єтнам: за ґратами патріоти ◆ Гарлем — район відчаю і злочинності ◆ Гримаси шаленого світу

Стаття,
інформація,
коментар.

СОФІЯ. Винятково важливою в історії боротьби за мир подією назвала Всесвітній конгрес миролюбних сил у Москві болгарська газета «Народна младеж».

Громадськість п'яти континентів, пише газета, надає наступному конгресові особливого значення. Вони дивяться на нього як на важливий етап згуртування миролюбних сил, активізації найширших народних мас на боротьбу за міцний мир і безпеку.

Завдяки послідовній політиці Радянського Союзу та інших братніх соціалістичних країн, відзначає «Народна младеж», нині у світі відбувається докорінна

ДЛЯ ЄДНОСТІ МИРОЛЮБНИХ СИЛ

перебудова міжнародних відносин: ледалі більше утверджуються принципи мирного співіснування, зроблено ряд кроків до зменшення напруженості і розвитку співробітництва. Тепер необхідно поглибити цей позитивний процес.

Саме в цьому, підкреслює газета, і полягає величезне значення конгресу миролюбних сил.

БЕРЛІН. Той факт, що місцем проведення Всесвітнього конгресу миролюбних сил вибрано Москву, відображає високу оцінку і велику повагу, які Радянський Союз як багаторічний миротворець у всіх народів землі, заявив в інтерв'ю газеті «Трібуне» заступник генерального секретаря Ради Миру НДР Р. Ценкер.

Вже тепер можна сказати, відзначив він, що Московський конгрес за своєю політичною широтою і представницькістю перевершить усі аналогічні конгреси, які проводилися в минулому. З цього випливають нові можливості для співробітництва миролюбних сил.

Рада Миру НДР, підкреслює Р. Ценкер, з самого початку підтримувала всі заходи, зв'язані з підготовкою і проведенням цього форуму. Про великий інтерес, що його виявляють в НДР до конгресу, свідчать численні резолюції і заяви, які надходять до Національної ради Національного фронту і Ради Миру НДР.

У НДР утворено національну робочу групу, завдання якої — сприяння Всесвітньому конгресові миролюбних сил. До складу групи входять представники всіх партій і масових організацій, а також відомі громадські діячі країни.

(ТАРС).

КОЖНА ЗУСТРІЧ НА X ВСЕСВІТНЬОМУ ФЕСТИВАЛІ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ У ПЕРШІНІ ВИПЛИВАЛА У ЯСКРАВУ ДЕМОНСТРАЦІЮ ЗА МИР, ДРУЖБУ, СОЛІДАРІСТЬ НАРОДІВ.
НА ЗНІМКУ: ОДИН З ТАКИХ МІТИНГІВ СОЛІДАРНОСТІ МОЛОДІ СВІТУ.
ФОТО З ЖУРНАЛУ «ФРАНС ВЕЛЬТ».

«Страшне» покарання

Якщо жінки за кермом повинні платити штраф, найчастіше за них платять чоловіки. Саме тому французький шляховий експерт Ів Маршан пропонує затримувати шляхових порушників і на 24 години залишати їх у кімнаті, у якій багато нових модних капелюхів, та немає жодного дзеркала. Різні жіночі організації у Франції висловлюють рішучий протест проти загрози такого «челюдського покарання».

Операція «Телефон»

Нещодавно читачі ізраїльських газет дізналися про велике пограбування, кваліфіковане як «крадіжка по телефону».

Грабіжники почали з того, що розізнали пряму лінію телефонного зв'язку адміністрації центрального банку, що знаходиться в Тель-Авіві, з його відділеннями, і підкла-

чили її до телефону одного з банків. Залишивши цього учасника операції біля телефонного апарату, решта з'явилася у відділення банку і подала до оплати фальшиві чеки на велику суму грошей. Касир, що дзвонив по телефону до центральної адміністрації, щоб дізнатись у неї про стан рахунків осіб, які подавали чеки, отримав задоволення від відповіді: «Все гаразд, заплатить за чеками».

Отримавши велику суму грошей, грабіжники зникли. Кажуть, що до сумнівної репутації ізраїльського радіо тепер додалось недобрів'я і до тель-авіського телефону.

Шампанське з клею

Фальсифікація продовольчих товарів в Італії досягла таких широт масштабів і набула такого загрозливого характеру, що уряд був змушений застосувати надзвичайні заходи.

За фальсифікацію продовольчих

товарів в Італії минулого року було засуджено 5452 чоловіки, закрито 69 підприємств і конфісковано 13 тисяч тонн фальсифікованих продуктів: серед них 3900 тонн «м'ясних» консервів, 65 мільйонів літрів «вина». Нещодавно у Римі поліція затримала трьох чоловік, які наклеювали на пляшки із прохолоджувальними напоями етикетки всесвітньо-відомого шампанського «Шандон». Поліція конфіскувала 7 тисяч пляшок «Гристин» вина, готових до підпису покупця, і 70 тисяч фальшивих етикеток.

Старий і горе

Сімдесятирічний японець Іосітаро Іто 21 червня виїхав із токійської тюрми, а вже 27-го повернувся за ґрати, вважачи, що в «казеному будинку» людям його віку краще, ніж на вулиці.

Іто арештовували 47 разів, і він в уявленні провів, якщо підрахувати, загалом одинадцять років, Ста-

рий заявив поліцейським, що людині у його віці неможливо прожити на ті кошти, які він здатний заробити. «У тюрмі ж мені затишно, і я сплю», — пояснив він.

Останній злочин, як і 46 попередніх, заключався у тому, що Іто не задлягав за рахунок у ресторані.

Не знаючи броду...

До цього часу спортивне плавання навіть на далекі дистанції обходилось для плавців без особливих витрат. Та, як говориться, не знаючи броду, не лізь у воду. Американський лікар Лер вирішив перевірити Панамський канал і зіткнувся з непередбаченими витратами. Адаптація каналу омиває з плавання спортсмена гроші. Він повинен заплатити мито, передбачене за тарифом «для суден вантажопідіймальною менше однієї тисячі».

Заборонений плід — солодший

Можливо, ледаря тютюнова фабрика в голландському місті Дордрехті випустила у продаж нову марку сигарет Реклама стверджує, що зроблено це для того, щоб люди «палити з розумом і обмежено». Сигарети називаються «Меммор» (від латинського «меморіо» — пам'ятати про смерть). Напис на етикетці із зображенням черепа гласить: «шкідливо палити сигарети, споживати алкогольній напій і приймати наркотики. Іди на кладовище з «Меммор» і захоплюйся димом сигарет».

Психологічний розрахунок виявився вірним — «Меммор» користується у голландських курців великим попитом.

АПН.

А КРАЙНІ
БУЛИ... ВДОМА● СТАРТУВАЛА
ОБЛАСНА
СПАРТАКІАДА

З метою підвищення спортивно-масової та оздоровчої роботи у колективах фізкультури, залучення якнайбільшої кількості населення до занять фізкультурою і спортом, обласний спорткомітет проводить спартакіаду міських, селищних та сільських Рад депутатів трудящих. Представники міст змагатимуться з одинадцяти видів спорту, спортсмени сіл і селищ — з восьми.

Першими стартували велосипедисти. Перед фінальними змаганнями, які відбулися в Знаменці і Новоархангельську, на місцях своєї майстерності демонстрували 522 спортсмени, а на фінальні поєдинки прибули 66.

Отже — фінал. У командному заліку найвищих результатів домоглися велосипедисти Кіровоградського та Петрівського районів.

А в особистому заліку під час командної гонки перемогли Зоя Боднарчук та Андрій Ткаченко з Кіровоградського району. В індивідуальній гонці найсильнішими були Валентина Гломозда і Сергій Горбанов з села Новостаро-

дуба Петрівського району. Під час стартів міських команд першими були спортсмени Кіровограда і Олександрії. Кращі результати показали в груповій гонці Галина Тюріна та Андрій Гавриленко, під час індивідуальних поєдинків олександрійка Наталка Шумська і кіровоградський майстер спорту Сергій Симоненко.

А хто крайній? Хто записаний у турнірній таблиці останнім. Це, перш за все, команди Світловодська, Онуфріївського, Голованівського, Маловисківського та Вільшанського районів, які не приймали участі в змаганнях. Представники Голованівська і Світловодська не беруть участі в таких поєдинках вже третій рік. Тому доводиться робити висновок, що про велосипедний спорт тут зовсім не дбають. І відповідальність за це цілком лягає на керівників міських та районних спорткомітетів.

15—16 вересня — нові старты спартакіади. У Світловодську і Новоархангельську відбудуться змагання з кульової стрільби.

М. ВІНЦЕВИЙ.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — «БУДІВЕЛЬНИК»
— 0:6 (5:4)

З перших хвилин, не приховуючи своїх намірів добитися успіху, атакували господарі поля; гості ділили лише на контратаках. Близькими до успіху були В. Ступак, О. Бондаренко, А. Хропов. Точною передачею В. Качки м'яч на ворота 19-літнього нападаючого «Зірки» М. Латиша. Сильний удар лівою. Нерекладна! Нанісенозначний за весь матч момент викину на 43 хвилині. Здавалося, що бути голу. Але і на цей раз гроза обминула тернопільських воротарів. Іх захисник В. Вакученко зняв м'яч з ног В. Качки.

Нісля перерви темп не знизився. Дванадцять разів нападаючі «Зірки» одержували право на кутові. Та жодна з цих загроз воротам тернопільців не була реалізована. Нападники, контратаки гостів дедалі гострішають, і на 53 та 58 хвилинах майже не досягають шлю.

Не бажаючи з'ясувати стосунки за допомогою 11-метрових штрафних ударів, команди грають все гостріше, наспівають. Але в захисті гравці діють точніше, ніж у нападі. І тут не можна не відмітити молодого воротаря «Зірки» М. Будчаного.

Як не хотілося командам закінчити матч серією пенальті, саме до них змушений був завітати суддя зустрічі В. Суліма. Точнішими були кіровоградці. Вони реалізували п'ять ударів, тернопільці — чотири.

І. ГЕЛЬМАН.

● **Кінний спорт.** Радянський спортсмен Олександр Євдокимов завоював звання чемпіона Європи з кінного триборства — 190 штрафних очок. Друге місце на змаганнях в Києві зайняв Герберт Блеккер (ФРН), на третьому місці — Хорст Карстен (ФРН). В командному заліку попереду збірна ФРН — 351,85 очка. Срібні нагородники отримали кінники СРСР — 508,8, бронзові — Великобританії — 536,0.

● **Стрибки у воду.** 19-літній студент з Алма-Ати Олександр Гендріксон виграв кубок СРСР з стрибків у воду з вишки. На змаганнях в Єревані він набрав 490,86 бала. 16-літній єреванський школяр Рафаель Багдадян був другим — 475,59, на третьому місці — багаторазовий чемпіон Москви Олег Зайцев — 466, 59.

ТАК ми дізнались про це. Вже сім місяців тривала Велика Вітчизняна війна радянського народу з німецько-фашистськими загарбниками. Солдати Гітлера прорвалися аж до Москви. Кривавим кільцем блокади охоплений Ленінград. Загарбники безпощадно вбивали на Україні, в Білорусії, в Прибалтиці. За ці короткі сім місяців радянські люди сповна виснажили розуміння, що таке війна, своїми очима побачили звиряче обличчя фашизму. Але все-таки ми здригнулись, дізнавшись про подвиги героїчної і героїчної смерті 18-річної дівчини в підмосковному селі Петрищеві...

У той же день, 27 січня 1942 року, газету «Правду», що розповіла про Таню, передало радіо. В маленькій неопаленій кварти-

рі на околиці Москви її слухала немолода вчителька Любов Тимофіївна Космодем'янська. «Мені здалося, що всередині у мене все похололо і стислось, — пишче вона потім. — Мені подумалося: також чиясь дівчинка, і її чкають вдома, і про неї хвилюються...»

За три місяці до того Любов Тимофіївна проводжала на фронт свою дочку. Через два тижні матері доведеться побачити тіло страченої в Петрищеві партизанки, яка назвала себе Тетяною, і впізнати в ній свою Зою. Зою Космодем'янську, яка стане відомою Героєм Радянського Союзу. Зою Космодем'янську, чия ім'я для багатьох людей світу пролунає символом гордості і незламної сили людського духу, вірності високим ідеям своєї країни.

час сил... Зоя витримала. Вона не назвала свого імені. Вона відповіла лише на одне питання німецького підполковника Рудесдера, який її допитував: — Ваша мета?

— Знищити вас. — Ми можемо прожити з нею її останні хвилини: під Смоленськом був убитий офіцер німецької армії, і його документах виявили п'ять фотографічних знімків, зроблених цим фашистським вироком під час страти Зої.

Ось її висловлює. На ній дошка з написом: «Підполковник». І в важко втиснутий, але обличчя спокійне — вищим спокоєм і прощанням людини, яка не шкодує ні про що: свій бойовий борець, вона знає, за що віддає життя...

Ії підводять до шибениці, навколо якої зібрані кати. Вона повертається і шось говорить. Просить помянути її ім'я? Ні, з таким гордим і вільним обличчям помянування не просить. Сидить страти передала їй її слова: «В мене зараз повисне, але я не одна. Нас двісті мільйонів, усіх не перевищасте... перемога буде за нами!»

На її горло накинута петля. Люди плачуть, дивляться в землю, щоб не побачити того, що зараз має статися. Зараз життя покине Зою. Останніми зусиллями вона розслабляє петлю, шось кричить. Що? Люди свідчать: «Прощайте, товариші! Боріться, не бігайте!»

Про що думала вона у свої останні хвилини? Зої нікому було про це розповісти. Але розповіли інші, що загибли, як і Зою. Сказали на грані смерті, коли із серця рвуться останні, правдиві слова — ті, які за життя, можливо, і не говорять голосно:

«Завтра я помру, мамо. Ти проживай 50 років, а я лише 24. Мені так хочеться жити... Не плач, мамо. Я помирю, знаючи, що все віддала перемозі. За народ померті не страшно». (Записки, знайдені у підкладці пальто Віри Поршневої, страченої фашистами білоруської партизанки).

«Напиши моїм старим, що я помер легко і спокійно. Я ненавиджу фашизм. Якби у мене було і друге життя, я віддав би його. Напиши їм, що я щасливий, що був бійцем у цій великій битві. Прощай». (Лист 20-річного солдата Аркадія Полукетова товаришу. Знайдено в окопі серед документів загиблого воїна).

«Наближається зима, страшна хвилина! Все тіло понівечено... Та помираю мовчки. Страшно померати в 22 роки. Як хотілось жити! В ім'я життя майбутніх після нас людей, в ім'я тебе, Батьківщини, помираю мовчки. Розкажи, будь прекрасна, рідна і прощай». (Напис на стіні тюремної камери міста Луцька, зроблений цокаром. Його зробила перед стратою Паша Савельєва).

ЯК ЗОЯ ЖИВЕ

Час поспішає. У цьому місяці, 13 вересня, Зої Космодем'янській сповнилося би вже 50.

Ні, не може уявити собі Зою по-доброму і поспішною. Вона живе з нами кинуто, 18-річною. Легендарна та жива, не із бронзи чи граніту, як той пам'ятник, що стоїть на її могилі на Ново-дівочому кладовищі у Москві. Вона живе з нами, як наша совість, як наше уявлення про людське в Людині.

Чому в її роковій дні вона назвала себе Тетяною? Не Марією, не Наталкою, — будь-яким російським ім'ям, а Тетяною? Це пояснює Шура, її брат, який став на місце сестри, коли Зою загибли. Він безстрашно воював із фашистами і загинув на полі бою.

— Знаєш, чому вона називалася Тетяною? — сказав якось Шура матері. — Пам'ятаєш Тетину Соломаку?

І мати згадала. Давно (Зої було тоді років чотирнадцять) вони всією сім'єю читали книжку «Жінка у громадянській війні». Мати згадала: її дівчинка, завжди стримана на слух, розплакалася, слухаючи про долю Тетини Соломахи, сльозивої вчительки, яка загинула ще в роки боротьби за встановлення Радянської влади. Тетину катували білогардійці, та у свій смертний час, вона сказала ворогам: «Ви можете бити мене, та Радю не померте! — Радю живуть!»

Ось чому Зою назвала себе Тетяною. Так поєднується загиблого часів. Та одне покоління приймає високу людську спадщину іншого. Так у наших думках, справах, ідеалах з нами продовжує жити 18-річна Зою. Адже «по-людськи» тому, як суспільство виробляє людину, як людину, так воно і твориться нею...

Ця думка належить Марксу.
Іветта КНЯЗЕВА,
кор. АПН.

СЬОГОДНІ СПОВНЮЄТЬСЯ 50 РОКІВ
З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЗОЇ КОСМОДЕМ'ЯНСЬКОЇВІЧНА
МОЛОДІСТЬ
301Коментар до ювілею,
який відмінила смерть

У перших числах грудня 1941 року в Петрищеві, поблизу міста Верей, німці стратили вісімнадцятирічну дівчину-партизанку.

Ще не з'ясовано, хто вона і звідки родом. Незадовго до трагедії, що сталася в Петрищеві, один із верейських партизан зустрів цю дівчину в лісі. Вони разом грілись в потаємній партизанській землянці. Дівчина назвала себе Тетяною.

Газета «Правда», 27 січня 1942 року.

ЯК ЖИЛА ЗОЯ

Її мати жила. Живі її друзі, її шкільні наставники. Збереглися її щоденники. Вони дозволили дещо за днів і навіть годину за годину підтвердити шлях Зої від партизанської школи до фашистського ешафоту в Петрищеві.

Проста, звичайна сім'я. Мати і батько, що помер від хвороби задовго до війни, — учители. Брат Шура, на два роки молодший за Зою, — пустун, вигадник, непосидючий — найзвичайніший хлопчик. Така в основному і сама Зою, хоча, за свідченням людей, які близько її знали, характером на брата не схожа: стриманіша, суворіша, наполегливіша. «Звичайність» її життя навіть засмучувала дівчинку. Коли в 1938 році 15-річна Зою вступає до комсомолу і лише першу у своєму житті і останню — автобіографію, вона скрушується зовсім по-дитячому: «Ну, всема про що писати... Ну, народилася, ну, пішла до школи, ну, вчуся... Всього кілька рядків!»

Її щоденники. Мати знайшла їх у письмовому столі Зої, коли дівчинка вже не було серед живих. Покваплені рядки, фрази, які найбільше запам'яталися, думка, співзвучна власним роздумам, — немов велике і чисте дзеркало, що відбиває натуру Зої.

«...В людині все повинно бути прекрасним: і обличчя, і одяг, і душа, і думки». (Чехов).

«...Бути комуністом — значить, дєрзати, думати, хотіти, сміти». (Маяковський).

«...Мігель де Сервантес Сааведра. Дон Кіхот — воля, самопожертва, розум».

«...Горький: «Що таке — правда? Людина — ось правда!.. Я завжди знева-

жав людей, які запядають пікаються тим, щоб бути ситими... Людина — вище! Людина вище ситості!»

«...Помри, та не давай поцілунок без любові». (Червильський).

У ту ніч, 22 червня почалася війна. Кажуть, для дорослішання необхідні роки. Можливо, це не так? Можливо, якщо з малим літ юний громадянин знає, що його дім не тільки батьківський дах, а вся його рідна країна, він почуває себе дорослим у той день, коли розуміє: його праця, його сили, його життя СЬОГОДНІ потрібні людям?

Разом з матір'ю Зою шне обмундирування для солдат. Мало! Разом з братом вона йде на завод і працює токарем. Ім'я мало! Вона просить, настоює, вимагає, щоб її направив на фронт. І коли після багатьох спроб її вимога була вдоволені, і мати допомогла доньці скласти її військовий реєстраційний, що не знаючи, що її дівчинка вибрала найтяжчий шлях — у тил ворога.

ЯК ЗОЯ ПОМИРАЛА

Воювала вона в лісах під Москвою. Група комсомольців-партизан, перекинута з тилу гітлерівських військ, виконувала бойове завдання: пошкоджувала залізницю, підіривали шляхи, вела розвідку.

Що було далі — ми знаємо із показань свідків, які бачили її муки, дві години тому, як дівчина, дівчинка, поводилася під час катувань фашистами. Вороги намагалися дізнатися від Зої про партизан. Її били, роздагнену і бо-су годинами заставляли ходити по снігу, ждали, водили по її спині пилкою... Навіть писати про це не виста-

дожний фільм. З серія. (М). 11.20 — Телефільм. «Розла». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Російська мова для учнів 4 класу. «Російська мова — мова міжнародного спілкування». (К). 12.00 — Художній фільм. «Юність поета». (К). 12.20 — Телевізійний документальний фільм. (М). 12.45 — О. С. Пушкін. «Копітська дочка». «О. Пушкін». Навчальна передача з літератури. (М). 12.55 — «Вісесті старт». (М). 13.00 — «Кіровоградщина жиниує». Інформативний випуск. (Кіровоград). 13.10 — «Улюблені артілі». Співає народна артистка СРСР Н. Ткаченко. (М). 13.30 — «Світ соціалізму».

(М). 13.30 — М. Горький. «Останні». Прем'єра фільму-спектаклю у постановці Московського художнього академічного театру Союзу РСР ім. М. Горького. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Останні». Продовження фільму-спектаклю. (М). 22.40 — Кольорове телебачення. Сцени з оперети А. Долуханова «Конкурс краси». (М). 23.05 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.40 — До 30-річчя визволення Донбасу. «Ще було у Криводоні». (Ворошиловград). 17.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Дніпропетровськ). 17.35 — Для дітей. Мульти-

фільм (К). 17.45 — «Остров'янин». (Херсон). 18.00 — Фільм-концерт. «Співає Жермена Гейле Вагнер». (К). 18.15 — Телефільм. «Майстер Іван Кринов». (К). 19.00 — Інформативна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Екран молодих». (Донецьк). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Молода гвардія». 2 серія. (К). 22.50 — На чемпіонаті світу з сучасного п'ятиборства. (Львів). 23.05 — Інформативний огляд «На замах республіки». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

СУБОТА. 15 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Гім-

настика для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Концерт з Києва. (М). 10.15 — «Містермаш-73». Репортаж з Міжнародної виставки. (М). 10.40 — Кольорове телебачення. Для дітей. «В дзяльковому магазині». (М). 11.10 — «Зустріч з художником». Народний художник СРСР Д. Шкаринов. (М). 11.40 — «В ефірі «Молодість». (М). 12.35 — «Музичні зустрічі». (М). 13.00 — «Актуальні проблеми науки і культури». (М). 13.30 — «Кіпострічки минулих років». (М). 14.45 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 15.15 — «Сторінки творчості письменника Георгія Маркова». (М). 16.00 — Програма «Здоров'я». (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Творчість народів світу». (М). 17.00 — Зустріч юнків теле-студії «Орля» з академіком Н. П. Дубинином. (М). 17.30 — Інформативна програма «Вісті». (Київ з включенням Кіровограда). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Концерт. (М). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Динамо» (М). 21.30 — Кольорове теле-

бачення. «Телевізійний театр» мінатор». «13 стільців». (М). 22.30 — Матч з легкої атлетики між збірними СРСР, НДР, Фінляндії у Хельсінкі. (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.05 — Екран студента-заочника. (М). 12.45 — О. Остропський. «Свої люди — поквитася». (К). 15.00 — Для дітей. «Фізика у забалах». (К). 16.45 — «Зерна щедрого коласу». Концерт-на-рис про лауреатів республіканського фестивалю ансамблю «Колос». (Кіровоград на республіканському телебаченні). 16.00 — «Пошта програми «Здоров'я». (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Творчість народів світу». (М). 17.00 — Зустріч юнків теле-студії «Орля» з академіком Н. П. Дубинином. (М). 18.00 — Чемпіонат СРСР з футболу «Зоря» — «Торпедо». (М). 3 Ворошиловград. (М). 19.45 — «Вечірні зустрічі». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. «Загибель Олександра Великого». (М). 23.00 — Інформативний огляд «На замах республіки». (К).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД П'ЯТНИЦЯ, 14 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для дітей. «Відкриває наведар». (Передача з Донецька). (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Міжнародний Прончатов». Телевізійний багатосерійний ху-

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 30. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу літєвої і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Галики, 2.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.